"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରି ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ମିଶି କ୍ଲାସ ଚଲାଅ, ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରି ସଚ୍ଚା କମାଇ କରିଚାଲ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଅହଂକାର କେବେ ବି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ?

ଉତ୍ତର:- କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଠାରେ ଅହଂକାର ଆସିଥାଏ ଯେ ଏହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ବାଳିକାମାନେ ଆମକୁ କ'ଣ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବେ । ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଚାଲିଗଲେ ଯଦି ରୁଷିଯାଇ କ୍ଲାସକୁ ଆସିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବେ । ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ବିଘ୍ନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ଶୁଣାଉଥିବା ଶିକ୍ଷିକାଙ୍କର ନାମ-ରୂପକୁ ନ ଦେଖି, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ମୁରଲୀ ଶୁଣ । ଅହଂକାରରେ ଆସ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବସି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବାବା ବୋଲି ଡାକୁଛ ସେହେତୁ ଏତେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ପିତା ଜଣେ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଏ ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ପିତା । ତାଙ୍କର ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ଏହି ଟେପ୍, ମୁରଲୀ ଆଦି ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବେ ଆମେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବସିଛୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଖୁସିର କଥା । ବାବା ହିଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ, ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଥାଆନ୍ତି । ଆଦିରେ ଉତ୍ତମ, ମଝିରେ ମଧ୍ୟମ, ଅନ୍ତରେ ହେଲେ କନିଷ୍ଠ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତମ, ପରେ ମଧ୍ୟମ ତା'ପରେ କନିଷ୍ଠ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେଉଛି ତେଣୁ ଯେଉଁ ସବୁ କଥାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ସଂଶୟ ଆସୁଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରାୟତଃ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କୁ କାହିଁକି ବସାଇଛ? ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷର ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଦେଖ ତଳେ ମଧ୍ୟ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ଏକଦମ୍ ଅନ୍ତରେ, ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏହି କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଜଣେ ବି ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ଥିଲେ, ତେବେ ସମସ୍ତ ବି.କେ.ଙ୍କର ନାମ ବଦ୍‌ନାମ ହୋଇଯିବ । ଠିକ୍‌ରେ ବୁଝାଇ ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଯଦିଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାସ୍ ତ ଅନ୍ତିମରେ ହିଁ ହେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବୁଝାଇବାରେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତି ନଥିଲେ, ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯିବ ନା । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି ଥିବେ, ସେମାନେ ବିଜୟୀ ହେବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ସେମାନେ ବିନାଶକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ମନୁଷ୍ୟ ବିଗୁଡି ଯାଆନ୍ତି, ପରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଦୋଷାରୋପ କରିଥାଆନ୍ତି । ଲଢେଇ, ଝଗଡ଼ା କରିବାରେ ଡ଼େରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିଏ କ'ଣ କରିପାରିବ । କେବେ ତ ଚିତ୍ରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ଡ଼େରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ରାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି - ଚିତ୍ର ଗୁଡିକୁ ବୀମା କରାଇଦିଅ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି । କୁଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଲେଖୁଛନ୍ତି ବାବା, ଆପଣ ଯେଉଁ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏହା ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଠିକ୍ କହିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆ ହେଉଛି ତମୋପ୍ରଧାନ ନା । ଦିନକୁ ଦିନ ମନୁଷ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଲାଗୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଏବେ ଗୁରୁଣ୍ଡୁଚି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । କେବେ-କେବେ କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହା ମହାଭାରତ ଲଢେଇର ସମୟ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନ କୌଣସି ରୂପରେ ଥିବେ । ରୂପ ବିଷୟରେ ତ ବତାଉନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ । ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ରଥ ତ ଆତ୍ମାର ନିଜସ୍□ ଥିବ ନା । ସେଥିରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ । ବାକି ସେ ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ୟାଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି କୁହାଯିବ । ନିଶ୍ଚୟ ଏମାନେ କିଛି କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ରାସ୍ତାର, ଭବନର ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ନାମ ରଖୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏହି ରୋଡ୍‌ର ନାମ ସୁବାଷମାର୍ଗ ରଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁବାଷ ବୋଷଙ୍କର ଇତିହାସ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପଛରେ ବସି ପୁଣି ଇତିହାସ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାକୁ ବନେଇ-ଚୁନେଇ କରି ବଡ଼ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । କେତେ ବି ବଡିମା କରି ଲେଖିପାରନ୍ତି । ଯେପରି ଗୁରୁନାନକଙ୍କର ପୁସ୍ତକ କେତେ ବଡ଼ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ତ ଏତେ ଲେଖିନାହାଁନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ବଦଳରେ ଭକ୍ତିର କଥା ସବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ତ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ତିଆରି କରାଯାଉଛି । ଏକଥା ତ ଜାଣିଛ, ଏହି ଆଖିରେ ଯାହା କିଛି ଦେଖାଯାଉଛି ଏସବୁ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ବାକି, ଆତ୍ମା ତ ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏପରି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ କ'ଣ ଧାରଣା ହେଉଛି କି । ଯଦି ଧାରଣା ହୋଇଥାଆନ୍ତି ତେବେ କ୍ଲାସ କାହିଁକି କରି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ୭-୮ ବର୍ଷରେ ଏପରି କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି ଯିଏକି କ୍ଲାସ କରାଇ ପାରିବ । ବହୁତ ଜାଗାରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କ୍ଲାସ୍ କରାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ମାତାମାନଙ୍କର ପଦ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ । ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁରଲୀକୁ ଧାରଣ କରି ତା' ଉପରେ

ଅଳ୍ପ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ତ କେହି ବି କରିପାରିବେ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ । ତଥାପି କେଜାଣି ବ୍ରାହ୍ମଣୀଙ୍କୁ କାହିଁକି ମାଗୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲେ, ବାସ୍ ରୁଷି କରି ବସିଯାଉଛନ୍ତି । କ୍ଲାସ୍‌କୁ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି । ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଖିଟ୍‌ପଟ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ମୁରଲୀ ତ କେହି ବି ବସି ଶୁଣାଇପାରିବେ ନା । କହୁଛନ୍ତି ଫୁରସତ୍ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ତ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର କରାଇବାକୁ ହେବ ଯାହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜୀବନ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ନା । ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ସୁଖୀ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଜା ଅଳ୍ପାୟୁ ହେବେ । ନାଁ, ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବେ । ତାହା ହେଉଛି ହିଁ ଅମର ଲୋକ । ବାକି ପଦରେ ଉଚ୍ଚ ନୀଚ୍ଚ ଥାଏ । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ କ୍ଲାସ କରାଇବା ଦରକାର । ଏପରି କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଲ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦରକାର । ପରସ୍ପର ମିଳିମିଶି କ୍ଲାସ କରାଇପାରିବ । ଚିତ୍କାର କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କାହା କାହା ଠାରେ ଅହଂକାର ଆସିଯାଉଛି ଏହି ଛୋଟ-ଛୋଟ ଭଉଣୀମାନେ କ'ଣ ବୁଝାଇବେ? ମାୟାର ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସୁଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ବସୁ ନାହିଁ ।

ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ତ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ବୁଝାଇବେ ନାହିଁ ନା । ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ସାଗର । ତାଙ୍କଠାରେ ତ ଉଚ୍ଛଳ ଆସୁଛି । କେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କେବେ ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁରଲୀ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଅକ୍ଷର ଜାଣିନଥିଲେ ଶିଖିବା ଦରକାର ନା - ନିଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ନିଜର ତଥା ଅନ୍ୟର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଦରକାର - ଏହି ବାବା (ବ୍ରହ୍ମାବାବା) ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ପାରିବେ ନା ପରନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶିବବାବାଙ୍କ ଠାରେ ରହିବା ଦରକାର, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ସର୍ବଦା ଭାବ ଶିବବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ୟାଦ କର । ଶିବବାବା ପରମଧାମରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ତ ପରମଧାମରୁ ଆସି ଶୁଣାଉନାହାଁନ୍ତି । ଭାବ ଶିବବାବା, ଏହି ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ଏହିକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ୟାଦର ଯାତ୍ରା ହୋଇଯିବ ନା । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବସି ମଧ୍ୟ ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଏଣେ ତେଣେ ଚାଲିଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଯାତ୍ରାରେ ଭଲ ଭାବରେ ରହିପାରିବ । ନଚେତ୍ ଗାଁ ମନେ ପଡ଼ିବ । ଘରଦ୍□ାର ମନେ ପଡ଼ିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହା ମନେ ରହୁଛି ଯେ - ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଥିଲୁ ପୁଣି ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଗଲା । ଏହିପରି ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଚାଲିଯାଉଛି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଯାତ୍ରାରେ ରହିପାରିବ । ଜାଣିଛ ଶିବବାବା ପରମଧାମରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାହାରେ ନିଜର ଗାଁ ଆଦିରେ ରହିଲେ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁନାହିଁ । କେହି-କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଏହି କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛୁ । ଯିଏ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ନାମ ରୂପ କିଛି ନାହିଁ । ଏସବୁ ଭିତିରିଆ ଜ୍ଞାନ । ଅନ୍ତରରେ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଆମେ ଶୁଣୁଛୁ । ଏପରି ନୁହେଁ, ଯେ ଅମୁକ ଭଉଣୀ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ୟାଦରେ ରହିବାର ଯୁକ୍ତି ଅଟେ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେତେ ସମୟ ଆମେ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛୁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୟାଦରେ ଅଛୁ । ନା, ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବହୁତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କୁଆଡ଼େ-କୁଆଡ଼େ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଖେତବାଡ଼ି ଆଦି ମନେ ପଡୁଛି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହାରେ କେଉଁଠି ଭ୍ରମିତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଶିବବାବଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି? କିନ୍ତୁ ମାୟା ୟାଦ କରିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ସାରା ସମୟ ଶିବବାବାଙ୍କର ୟାଦ ରହିପାରୁ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖିଆଲ ଆସିଯାଉଛି । କ୍ରମାନୁସାରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ନିକଟତମ ଥିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ବସିବ । ସମସ୍ତେ କ'ଣ ୮ର ମାଳାରେ ଆସିପାରିବେ କି? ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ, ଦୈବୀଗୁଣ ଏସବୁକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ? ମାୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେଉନାହିଁ ତ? କେହି କେହି ବହୁତ ଲୋଭୀ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ଲୋଭର ଭୂତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ମାୟାର ଏପରି ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଥାଏ ଯାହାଦ୍□ାରା କେବଳ ଭୋକ ଲାଗୁଛି, ଭୋକ ଲାଗୁଛି କହି ହୁଅନ୍ତି । ଖାଇବି-ଖାଇବି ପେଟରେ ପୁରାଇବି... । କାହାଠାରେ ଖାଇବାର ବହୁତ ଆସକ୍ତି ଥାଏ । ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ଖାଇବା ଦରକାର । ଢେର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଆସିବେ । କେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ହେବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛି - ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ବସିଛ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖାଯାଉଛି । ଶିବ ଶକ୍ତି ଭାରତ ମାତାମାନଙ୍କର ଜୟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୁରାଇଚାଲ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ଏହି ସବୁ କଥା ନୂଆ କେହି ଆସିଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣ, ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ । ନୂଆ କେହି ଶୁଣିଲେ, କହିବେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ତ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ଇଏ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ମାନିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ନୂଆମାନଙ୍କୁ ସଭାରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉନାହିଁ । ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ପୁଣି ବିଗିଡ଼ିଯାଉଛନ୍ତି ଆମେ କ'ଣ ଅଜ୍ଞାନୀ ଯେ ଆମକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । କାହିଁକିନା ଅନ୍ୟ ସବୁ ସତସଙ୍ଗକୁ ତ ଯେ କେହିବି ଯାଇପାରନ୍ତି । ସେଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ରର ହିଁ କଥା ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି । ତାକୁ ଶୁଣିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହକ୍ ରହିଛି । ଏଠାରେ ତ ସାବଧାନୀ ରଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ନ ହେଲେ ବିଗିଡ଼ିଯାଇଥାନ୍ତି । ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାଳିକି ରଖିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଆସୁରୀ ଦୁନିଆରେ ନିଜର ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଏହି ବାବା ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଂସାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେ ନା କାମ କଟୁରୀ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ହିଂସା ବା କୌଣସି ସ୍ଥୂଳ ହିଂସା କରିପାରିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ମୁତ ପଲିତି କପଡ ଧୋଏ (ମଇଳା କପଡାକୁ ଧୁଅନ୍ତି) ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ

ଅଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ତଥାପି କେହି-କେହି ବାବା-ବାବା କହି ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢା ଛାଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ କରିବା ପାଇଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏପରି ପାଠପଢାକୁ ଯିଏ ଛାଡିଦିଏ ତାଙ୍କୁ ମହାମୂର୍ଖ କୁହାଯାଏ । କେତେ ଜବଦଦସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ଏପରି ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ଛାଡିବା ଉଚିତ୍ କି? ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ଆପ ପ୍ୟାର କରୋ ୟାଁ ଠୁକରାଅ (ଆପଣ ସ୍ନେହ କରନ୍ତୁ ଅଥବା ଆଡ଼େଇ ଦିଅନ୍ତୁ), ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଦ୍□ାର କେବେ ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ବେହଦର ବାଦଶାହୀ ଦେବା ପାଇଁ । ଛାଡ଼ିବାର ତ ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠେ ନାହିଁ । ହଁ, ଭଲ ଲକ୍ଷଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଲେଖୁଛନ୍ତି - ଇଏ ଆମକୁ ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲିର ଲୋକ ତ ହେଉଛନ୍ତି ବହୁତ ବହୁତ ଖରାପ । ବହୁତ ସାବଧାନର ସହ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବା ଦରକାର । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ନେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବା ଦ୍□ାରା ସମ୍ପତ୍ତି ହରାଇବାକୁ ପଡିବ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ବିଜୟନ୍ତୀ, ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ବିନଶ୍ୟନ୍ତୀ । ତା'ପରେ ପଦ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବା ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ବାକି ସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତି । କେହି କେତେ ବି ନିଜକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଭାବିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଭକ୍ତିର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ଏହା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଧ୍ୟାନ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ମୋର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହାରେ ଭ୍ରମିତ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଶିବବାବାଙ୍କର ମହାବାକ୍ୟ ଶୁଣିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗ ।

(୨) ନିଜେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୋ ଠାରେ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ଅଛି? ଲାଳସାର ଭୂତ ନାହିଁ ତ? ମାୟାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେଉନାହିଁ ତ ?

ବରଦାନ**:-** ନିମିତ୍ତ ଭାବର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହଲଚଲ୍‌କୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଦା ଅଚଳ ଅଟଳ ଭବ ।

ନିମିତ୍ତ ଭାବ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମୁଁ ପଣିଆ, ମୋ'ର ପଣିଆ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ସ୍ଥିତି ସବୁ ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଅଚଳ ଅଟଳ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ନିମିତ୍ତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସର୍ବଦା ଏହି କଥା ମନେ ରହିଥାଏ ଯେ ଯେଉଁଭଳି ମୁଁ କରିବି ମୋତେ ଦେଖି ସମସ୍ତେ କରିବେ । ତେବେ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସିବା ଏବଂ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷାର ସାଧନ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସବୁ କଥାରୁ ନିଆରା ହୋଇଯିବ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ପିତାଙ୍କର ସାହାରାର ଅନୁଭବ ହେବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଭଟକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ତ ଶାନ୍ତି ଦରକାର, ଦ୍□ିତୀୟରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହ ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ପ୍ରେମ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ହିଁ ସବୁ ଜାଗାରେ ଅଭାବ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯାହା ବି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ କରୁଛ ସେଥିରେ ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ନେହର ମହିମା କର, ତା'ପରେ ସେହି ସ୍ନେହରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବା ପରେ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରାଅ । ପ୍ରେମ ସ୍□ରୂପ ଏବଂ ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ ଦୁଇଟିଯାକ ସ୍ଥିତିର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବା ଦରକାର ।